

Η Κομματική Οργάνωση Βάσης Περισσού του ΚΚΕ αποχαιρετά με ανείπωτη θλίψη τον πρωτοπόρο σύντροφο – αγωνιστή Γιάννη Παυλίδη που έφυγε ξαφνικά από τη ζωή ανήμερα των Χριστουγέννων.

Ο σύντροφος Γιάννης γεννήθηκε το 1938 στον Περισσό από γονείς πρόσφυγες από την Μπάρλα της Μικράς Ασίας. Ο πατέρας του ήταν βιοπαλαιστής αυγουλάς ενώ η μητέρα του ασχολούνταν με το μεγάλωμα των παιδιών. Από μικρό παιδί ήρθε σε επαφή με τις ιδέες του Μαρξισμού – Λενινισμού, μέσω ενός θείου του που πήγαινε στην οικογένεια τον Ριζοσπάστη, γεγονός που αποτυπώθηκε βαθιά στο μυαλό και στην συνείδηση του και καθόρισε την δράση του όλα τα επόμενα χρόνια της ζωής του.

Το 1956 μετά από πρόσκληση ενός θείου του έφυγε μετανάστης για να δουλέψει και να σπουδάσει στις ΗΠΑ. Γράφτηκε στο Πανεπιστήμιο του Ιλινόι στο Σικάγο, χωρίς να γνωρίζει την γλώσσα και χωρίς να έχει καθόλου χρήματα. Ταυτόχρονα άρχισε να δουλεύει σε διάφορες δουλειές εστιατόρια, ξενοδοχεία, φαρμακαποθήκες κ.α. και μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του, αφού είχε πλέον μάθει και την γλώσσα, για περίπου μία δεκαετία μέχρι και την επιστροφή του στην Ελλάδα.

Μετά την επιστροφή του παντρεύτηκε με την σύζυγο του Παναγιώτα (Νότα), με την οποία απέκτησαν 2 παιδιά την Κατερίνα και την Ερατώ.

Έδωσε εξετάσεις και διορίστηκε στο Υπουργείο Οικονομικών στο οποίο υπηρέτησε από πολλά πόστα για πολλά χρόνια. Την δεκαετία του 1980 ήταν μέλος των διεθνών αποστολών του υπουργείου και ειδικός απεσταλμένος της επιτροπής διεθνών συμβάσεων. Από την δεκαετία του 1990 μετατέθηκε σε διάφορες ΔΥΟ της Αττικής με τελευταίο σταθμό αυτή της Νέας Ιωνίας, στις οποίες διακρίθηκε για την εξυπηρετικότητα του, την προθυμία του και την ακεραιότητα του.

Ήταν ένα από τα ζωντανά κύτταρα του Κόμματος στον Περισσό και τη Νέα Ιωνία. «Όποια πέτρα κι αν σήκωνες στην περιοχή ο Παυλίδης ήταν από κάτω» όπως έλεγε χαρακτηριστικά. Δυναμικός, αεικίνητος, οξυδερκής, ένας πολεμιστής της ζωής με όπλο του τον ριζοσπάστη και την φωνή. Η έγνοια του να βοηθήσει όποιον ήξερε και όποιον του ζήτηγε το παραμικρό ήταν τέτοια που σε συνδυασμό με την συνείδηση του να μην αφήσει ποτέ κανέναν φιλοκομματικό χωρίς υλικά και Ριζοσπάστη, καθιστούσαν τις 24 ώρες που έχει η μέρα λίγες. Παράλληλα η αγάπη του για την μάθηση και την ζωή τον οδήγησε σε ηλικία 70 χρονών ενώ ήδη ήξερε Αγγλικά και Γαλλικά, έμαθε και την Τουρκική Γλώσσα.

Πρωτοπόρο στέλεχος επί σειρά πολλών δεκαετιών σε οποιαδήποτε χρέωση κι αν του ανατέθηκε από το κόμμα. Διετέλεσε Δημοτικός Σύμβουλος Νέας Ιωνίας, Πρόεδρος του Εξωραϊστικού Συλλόγου Ν. Ιωνίας, μέλος του ΔΣ του Ιωνικού Συνδέσμου, μέλος του ΔΣ της Ένωσης Σπάρτης κ.α. ενώ τα τελευταία χρόνια της ζωής του ήταν μέλος του ΔΣ του Συνδέσμου Συνταξιούχων Δημοσίων Υπαλλήλων Αθήνας.

Με ιδιαίτερο ζήλο πάντοτε διακρίνονταν στη μάχη της Οικονομικής Εξόρμησης και της διακίνησης του Ριζοσπάστη μέχρι και την τελευταία μέρα της ζωής του ενώ δεν έλειψε ποτέ από καμιά μικρή ή μεγάλη μάχη του κόμματος.

Εκφράζουμε τα ειλικρινή και βαθιά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια του, στις κόρες του Ερατώ και Κατερίνα και στα εγγόνια του.

Η κηδεία θα γίνει στην Αγία Αναστασία Περισσού, την Παρασκευή 30 Δεκεμβρίου στις 10:30 π.μ.

Επιθυμία της οικογένειας είναι αντί στεφάνων, τα χρήματα να δοθούν στο ΚΚΕ.